

Steinkjer kommune

Postboks 2530

7729 STEINKJER

Saksbehandler, innvalgstelefon

Marte Synnøve Lilleeng, 74168224

Skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Grong og Snåsa kommuner - 16.08.2021

Steinkjer kommune v/Linn Aasnes fikk mandag 19. august 2021 kl. 18:53 skadefellingstillatelse på en (1) bjørn etter muntlig søknad om skadefelling samme dag. Statsforvalteren har foreløpig ikke mottatt skriftlig søknad. Tillatelsen gjelder deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Grong og Snåsa kommuner. Bakgrunnen for søknaden var funn av en sau påvist drept av bjørn. En pågående skadesituasjon med dokumentert kadaverfunn, skadepotensiale og at området ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn og at beitedyr skal ha prioritet, legges til grunn for beslutningen. Tillatelsen er gyldig til 24. august 2021 kl. 12:00, eller til det eventuelt er felt bjørn. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Søknad

Viser til muntlig søknad kl. 18:45 og dialog mellom Steinkjer kommune v/Linn Aasnes og Statsforvalteren i Trøndelag mandag 16. august 2021. Bakgrunnen for søknaden er funn av en sau nylig tatt av bjørn ved Storiglin nordøst for Hornburu i Namsos, funnet 16. august, med skadedato 14. – 15. august. Fellingsområdets avgrensing ble diskutert med Statsforvalteren over telefon.

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9.

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 heter det blant annet:

«Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark*
- b) Skadenes omfang og utvikling*
- c) Potensialet for fremtidige skader*
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»*

Den 23. april 2021 fattet rovviltnemnda i region 6 vedtak om betinget skadefelling på bjørn etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, ga rovviltnemnda i region 6 Midt-Norge statsforvalterne i region 6 en kvote for betinget skadefelling på totalt tre brunbjørner, gyldig fra 1. juni. Vedtaket ble påklaget. KLD stadfestet kvoten i klageavgjørelsen, men tilførte enkelte vilkår. Det ble felt tre bjørner av denne kvoten. Rovviltnemnda fattet den 6. juli 2021 vedtak om utvidet kvote for betinget skadefelling slik at kvoten per 16. august 2021 var to bjørner i region 6. Dette vedtaket ble også påklaget. KLD stadfestet kvoten i klageavgjørelsen, men tilførte enkelte vilkår.

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur». Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Vi viser også til vurderinger gjort av rovviltnemnda i region 6 i vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn, der nemnda i sine vurderinger konstaterer at bestanden av brunbjørn ligger på det fastsatte bestandsmålet for region 6. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte DNA-prøvene gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelinga mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 1986 – 2021 ble det mest sannsynlig født 8,5 bjørnekull i Norge i 2020. Rapporten forteller at antall beregnede i individ i region 6 har blitt redusert fra 2019 til 2020, mens det holdt seg stabilt eller noe økende i perioden 2017 til 2019. Beregnede antall ynglinger i 2020 var 2,9, mot 1,9 i 2019 og 2018.

Bestandsrapportene fra perioden 2016-2020 viser at bjørnebestanden i region 6 er forholdsvis stabil, men at det siste året er antallet individer redusert, samtidig som bestandsmålet er nådd for første gang. Det ble registrert 29 individer av bjørn i regionen i 2020, 12 hanndyr og 17 binner. Dette er 5 dyr færre enn i 2019. Binneandelen var høy i 2020: 59 %. Forut for 2020 var trenden svakt

avtagende etter 2015 (2019: 35 %, 2018: 37 %, 2017: 39 %, 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Det er i rovviltforliket fastsatt et måltall om minst 40 % binneandel. Dette målet var nådd for 2020. På bakgrunn av disse opplysningene anser Statsforvalteren i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldlovens § 8 er tilstrekkelig ivaretatt og at føre-var-prinsippet jf. § 9 derfor kan tillegges mindre vekt i denne saken.

Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2021 er det så langt registrert avgang av tre bjørner i region 6. I sammenheng med skadefelling av bjørn i Sverige vår 2020 ble det gjort et omfattende uttak av bjørn i grenseområdene mot Norge. Uttaket i Sverige kan påvirke bestandssituasjonen i Norge.

I Klima- og miljødepartementets vedtak datert 3. juni d.å., om kvote for betinget skadefelling på brunbjørn, står det følgende: «Klima- og miljødepartementet opprettholder i hovedsak rovviltnemnda i forvaltningsregion 6 sitt vedtak om kvote for betinga skadefelling og lisensfelling for brunbjørn i 2021 av 23. april 2021. Departementet tar inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Videre tar departementet inn et vilkår om at Statsforvalteren skal gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga dersom det blir felt binne under skadefelling eller lisensfelling. Departementet har i sin avgjørelse lagt vekt på skadehistorikken og skadepotensialet knyttet til bjørn i regionen. Departementet finner at den vedtatte kvoten for betinget skadefelling, eventuelt lisensfelling, av tre bjørner ikke truer bestandens overlevelse og ikke er til hinder for å nå det nasjonale og regionale bestandsmålet neste år. Departementet viser til at statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle der det kan bli aktuelt med skadefelling blant annet skal gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr.).»

Rovviltnemnda i region 6 utvidet kvoten for betingede skadefellingstillatelser med to bjørner under sitt e-post møte den 6. juli d.å. Samtidig vedtok nemnda å ta bort vilkåret om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen. Nemndas vedtak ble påklaget, og i forbindelse med nemndas vurdering og oversendelse av klagen til KLD anbefaler rovviltnemnda ovenfor KLD at punktet om at «de tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt» også tas bort. Nemndas vedtak datert 6. juli ble påklaget og oversendt KLD. I klageavgjørelsen datert 22. juli d.å. opprettholdt KLD nemndas vedtak om endret kvote for betinget skadefelling, men tilførte igjen vilkåret om at: «...bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen, og opprettholder vilkåret om at de tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles skal være iverksatt.»

Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. I og med at den samlede belastningen er vurdert ved fastsettelse av kvote, jf. rovviltnemndas vedtak datert 23. april d.å., og Klima- og miljødepartementets klageavgjørelse 3. juni d.å., samt rovviltnemndas vedtak av 6. juli d.å. og Klima- og miljødepartementets klageavgjørelse 22. juli d.å., tillegges naturmangfoldloven § 10 mindre vekt i denne saken.

Vedtaket gjelder iverksetting av skadefellingstillatelse på en bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Grong og Snåsa kommuner, og Statsforvalteren anser ikke § 11 som relevant i denne saken. For å unngå skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike metoder, teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. Vedtaket gjelder tillatelse til skadefelling av en bjørn, og Statsforvalteren anser derfor at § 12 ikke har særlig relevans i denne saken.

Statsforvalterens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

I området hvor skaden til bjørn er påvist (Dalbygda beitelag) slippes om lag 570 sau og lam på beite. Nærliggende beiteområde i nord-øst (Overhalla beitebruk) har om lag 4000 lam/sau på beite, ifølge kilden.nibio.no. Området i sin helhet ligger i Tjåehkere sijte (Østre Namdal reinbeitedistrikt) som i hovedsak beiter i området på vinteren. Beiteområdet ligger i sin helhet utenfor vedtatt forvaltningsområde for bjørn i region 6, og området anses som et viktig beiteområde for sau i sommersesongen og i hovedsak vinterstid for tamrein.

b) Skadenes omfang og utvikling

Ved tidspunkt for søknad var det av SNO påvist bjørn som skadevolder på en sau, funnet 16. august, med antatt skadedato 14. – 15. august 2021. Skadeomfanget var således lavt ved tidspunkt for muntlig søknad, men med helt ny skade anses skadesituasjonen som ligger til grunn for søknaden som akutt pågående. Etter at en bjørnebinne ble felt nordøst for området i juni er to sau og to lam påvist drept av bjørn, alle disse med antatt skadedato i slutten av juli. Statsforvalteren ser disse skadene i sammenheng med kadaveret funnet 16. august.

c) Potensiale for fremtidige skader

Skaden foreligger midt i beitesesongen. Tapshistorikken med bjørn i dette området og et stort antall sau på beite tilsier at det er stort potensiale for fremtidige skader.

d) Mulighet for å gjennomføre forebyggende tiltak

Skadesituasjonen er akutt pågående, og det er midt i beitesesongen. Statsforvalteren anser at forebyggende tiltak som skiller rovdyr og beitedyr (for eksempel tidlig nedsanking) ikke er aktuelt på nåværende tidspunkt.

Ytterligere vurderinger

Rovviltforlikets punkt 2.2.19 sier at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av rovviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at rovvilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne påregne at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble nådd i region 6 i 2020, men ikke oppnådd nasjonalt. Området hvor kadaverfunnene er gjort befinner seg i sin helhet utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal være lavere i disse områdene.

I klagebehandlingen av rovviltneemndas kvotevedtak av 6. juli 2021 fastsatte KLD vilkår om at de tiltak som er mulige for å unngå å felle binne skal være iverksatt, og at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptre sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen.

Statsforvalteren er ikke kjent med at det er andre binner som har tilhold i det omsøkte skadefellingsområdet etter at NT158 ble felt 28. juni 2021. Statsforvalteren har derfor ingen holdepunkter som tilsier at det er en binne som er skadevolder i området. På grunn av brunbjørnens utvandringmønster har det vist seg at det stort sett er hannbjørner som forvolder skader utenfor forvaltningsområdet. Statsforvalteren vurderer at sannsynligheten for å felle binne er lav. Statsforvalteren anser derfor at skadefellingstillatelse kan gis med grunnlag i den kunnskap som foreligger for området.

Roviltforskriftens § 9 sier blant annet følgende: «(...) *Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte typer dyr skal være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, samt metoder for felling.*» Dette betyr at Statsforvalteren på selvstendig grunnlag etter egne vurderinger kan unnta bjørnebinne(r) med unge(r) fra skadefellingstillatelse.

Statsforvalterens konklusjon

En skadefellingstillatelse har til hensikt å stanse en større skadeutvikling. Ved tidspunkt for søknad var det funnet ett ferskt kadaver påvist tatt av bjørn. Sauen er antatt drept ett til to døgn før søknaden ble formidlet. Dette kan indikere at skadevolder fremdeles er i området, og at muligheten til et effektivt fellingsforsøk er til stede. Området hvor kadaverfunn er gjort ligger i sin helhet utenfor det området som rovviltneemnda i region 6 har vedtatt skal være forvaltningsområdet for bjørn.

I henhold til rovviltforliket av 2011, den geografiske differensieringen i rovviltneemndas forvaltningsplan for region 6, skadesituasjonen ved søknadstidspunktet, potensialet for fremtidig skade, anser Statsforvalteren det som riktig å iverksette skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Grong og Snåsa kommuner. Det vurderes som lite aktuelt å iverksette forebyggende tiltak som nedsanking på nåværende tidspunkt.

Statsforvalterens vedtak

Med hjemmel i lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9 gis Steinkjer kommune skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Grong og Snåsa kommuner.

Følgende forutsetninger er knyttet til fellingstillatelsen:

1. Fellingstillatelsen gjelder fra mandag 16. august 2021 kl. 18:53 til tirsdag 24. august 2021 kl. 12:00, eller frem til bjørn er felt. Behovet for en eventuell forlengelse vil bli vurdert av Statsforvalteren i samråd med kommunen ved tillatelsens utløp.
2. Skadefellingstillatelsen gjelder i de deler av Steinkjer, Namsos, Overhalla, Grong og Snåsa kommuner som er avgrenset av E6 i sør og øst, fylkesvei 7040 i nord, fylkesvei 17 i nordvest og vest og videre ned til den treffer E6 i sør. Fellingsforsøket må rettes mot områdene hvor de siste skadene er påvist.

3. Binne med unger og dens unger er unntatt fra fellingstillatelsen. Dersom det observeres binne med unger i området hvor fellingsforsøket pågår, skal Statsforvalterens vakttelefon underrettes umiddelbart (rovilttelefon 930 60 221).
4. Skadefellingstillatelsen gis til Steinkjer kommune. Steinkjer kommune administrerer et eventuelt interkommunalt samarbeid, og er ansvarlig for rapportering og innsending av søknad om godtgjøring. Kommunen må oppnevne fellingsleder, som har ansvaret for å koordinere fellingsforsøket og å ha løpende dialog med kommunen og Statsforvalteren om informasjon som ansees som relevant for fellingsforsøket. Alle som deltar på fellingslaget, skal gjøres kjent med dette brevets innhold. Det vises også til Miljødirektoratets skadefellingsveileder, og ber om at alle i fellingslaget gjøres kjent med denne veilederen. Sammensetningen av fellingslaget skal meddeles Statsforvalteren i Trøndelag før fellingsforsøket iverksettes.
5. Deltakere i kommunale/interkommunale fellingslag skal få kompensasjon for gjennomføring av skadefellingsforsøket, jf. rovviltforskriften § 9a. Kommunen/fellingsleder må sørge for at deltakere i fellingslaget fører timelister, kjørelogb og dokumenterer eventuelle andre utgifter som ønskes refundert. Deltakerne må ha løst lisens for bjørn for å være berettiget kompensasjon. Statsforvalteren legger til grunn at fellingsforsøket gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte. Søknaden om godtgjøring sendes inn til Statsforvalteren via Miljødirektoratets elektroniske søknadssenter <https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/> umiddelbart etter endt fellingsforsøk, og senest innen **15. september 2021**.
6. Budsjettramme for fellingsforsøket settes til inntil kr 72 000,-. Eventuelle påløpte kostnader kommer i tillegg, oppad begrenset til kr 30 000,- per fellingsforsøk (jf. rovviltforskriften § 9 tredje ledd). Dekking av feriepenger og arbeidsgiveravgift kommer også i tillegg, jf. opplysninger i brev om betinget skadefelling fra Miljødirektoratet 29. mai d.å.
7. Fellingsleder bes om å utarbeide en fellingslogg som rapporteres via Miljøvedtaksregistret etter fellingstillatelsens utløp. Fellingsloggen skal inneholde oversikt over ressursbruk (antall timer/personer), i tillegg til en kort beskrivelse av hvordan fellingsforsøket ble gjennomført. Det skal rapporteres via Miljøvedtaksregistret www.miljovedtak.no. Søk opp aktuell skadefellingstillatelse og trykk «Rapporter på skadefelling». Sluttrapport skal være levert senest **15. september 2021**.
8. Felling og forsøk på felling i henhold til denne tillatelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.
9. Ved felling av bjørn skal det nyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, og de som deltar i fellingslaget skal ha avlagt skyteprøven for storviltjakt.
10. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal omgående meldes til Statsforvalteren i Trøndelag (rovilttelefon 930 60 221). Meldingen skal inneholde opplysninger om tid og sted (UTM-koordinater) for fellingen, og fellingsstedet skal kunne påvises dersom Statsforvalteren krever det.

11. Den/de som sårer bjørn under forsøk på felling i henhold til tillatelsen, plikter å gjøre det en kan for å få avlivet bjørnen. Statsforvalteren og nærmeste politimyndighet skal uten opphold underrettes. Statsforvalteren avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling eller jakt skal bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk. Vedkommende plikter å forvisse seg om påskutt dyr er truffet.
12. Bjørn som blir felt på denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt bjørn uten nærmere samtykke fra Miljødirektoratet. Dersom det ikke er mistanke om noen uregelmessigheter ved fellingene som kan medføre politietterforskning, er fellingslagets leder ansvarlig for at felt bjørn ivaretas og håndteres etter instruks for ivaretagelse av døde rovdyr (<http://nidaros.nina.no>). Dersom det i motsatt fall er grunnlag for å påregne behov for etterforskning, skal dyret ikke åpnes og ikke flyttes fra fallstedet. Statsforvalteren og politiet skal da underrettes snarest.
13. Dersom det er ønskelig å bruke løs hund i forbindelse med jakta må kommunen gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven. Kommunen må da samtidig dispensere fra båndtvangsbestemmelsene også i hensyn til tamrein og bufe i hundeloven.
14. Statsforvalteren i Trøndelag kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt / gjort tilgjengelig på www.miljøvedtak.no. En eventuell klage rettes til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Anne Sundet Tangen (e.f.)
fungerende klima- og miljødirektør
Klima- og miljøavdelingen

Marte Synnøve Lilleeng
seniorrådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Snåasen Tjilte/ Snåsa kommune	Sørsivegen 6	7760	SNÅSA
Statens naturoppsyn	Postboks 5672 Torgard	7485	TRONDHEIM
Namsos kommune	Stavarvegen 2	7856	JØA
Overhalla kommune	Svalivegen 2	7863	OVERHALLA
Grong kommune	Postboks 162	7871	GRONG